Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, Judecător: Ciocîrta-Rusu Olesea

Dosar nr. 2a-3308/24
2-23186014-02-2a-13082024

D E C I Z I E

8 iulie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Constantin Roșca și Roman Pascari

examinând în lipsa părților apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele SA „Moldtelecom" împotriva hotărârii Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 8 aprilie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldtelecom" împotriva lui Tarchila Ion cu privire la încasarea datoriei,

C O N S T A T Ă:

Poziția și argumentele instanței de fond:

1. La data de 26 decembrie 2023, SA „Moldtelecom", prin intermediul avocatului Eugeniu Bujoreanu, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Tarchila Ion Ion cu privire la încasarea datoriei. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că între SA „Moldtelecom", în calitate de furnizor și Tarchila Ion în calitate de abonat a fost încheiat contractul nr.99391660 de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice.
2. Potrivit condițiilor generale de prestare și utilizare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE" și Anexelor la contract, furnizorul se obligă să presteze serviciile solicitate de către abonat, iar abonatul se obligă să le achite la prețul prevăzut de contract și anexele acestuia. Abonatul s-a obligat să achite serviciile conform anexelor la contract și a listei de prețuri valabile la momentul semnării contractului, disponibilă pe pagina web www.unite.md, în termenul - limită de achitare indicat în factură.
3. Potrivit Anexei nr. 2 de la contractul nr. 99391660, Abonatul a obținut la preț promoțional 1 terminale, cu condiția achitării a abonamentului lunar în mărime de 0,00 MDL pentru perioadă minimă obligatorie contractuală timp de 24 luni.
4. Conform „Actului de verificare pentru servicii de transport date" a fost înregistrată

o datorie de 85,00 MDL pentru servicii telefonice. Conform Listei Facturilor care se anexează, pârâtului i-au fost prestate servicii de comunicații electronice în suma de 0,00 MDL în fiecare lună.

5. Potrivit pct. 5.1 anexa nr. 2, pentru rezilierea anticipată a contractului, Abonatul s-a obligat să achite Furnizorului diferența dintre prețul integral și prețul promoțional/suma achitată pentru terminalul achiziționat în mărime de 425,00 MDL.
6. Astfel potrivit Calculului diferenței dintre prețul promoțional pentru terminalele achiziționate eliberat de către SA „Moldtelecom", suma prejudiciului este de 1 500,00 MDL.
7. Reclamanta invocă că pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 2 010,00 MDL (fișa personală se anexează), iar unica soluție legală este adresarea în instanța de judecată și încasarea în mod forțat a datoriei.
8. Solicită reclamanta SA „Moldtelecom", admiterea cererii cu valoare redusă, încasarea de la Tarchila Ion suma datoriei 2010,00 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 200 lei și 270 lei suma achitată ca taxă de stat la înaintarea cererii de chemare în judecată.
9. Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 8 aprilie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom" împotriva lui Tarchila Ion cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la Tarchila Ion, în beneficiul SA „Moldtelecom" datoria, conform contractului nr. 99391660 din 17.05.2021 cu anexe, în sumă totală de 510 lei, taxa de stat proporțional părții admise în acțiune, în sumă de 270,00 (două sute șaptezeci) lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 50 lei, iar în total suma de 1030 (una mie treizeci) lei. Pretenția cu privire la încasarea plății cu titlu de prejudiciu s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Poziția părților în instanța de apel:

10. Nefiind de acord cu soluţia primei instanţe, la data de 2 mai 2024 și ulterior la 23 august 2024 prin intermediul poştei electronice, apelanta SA „Moldtelecom", reprezentată de avocatul Eugeniu Bujorean, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 8 aprilie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, modificarea hotărârii Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă cu încasarea de la Tarchila Ion în beneficiul SA „Moldtelecom" a plăţii cu titlu de prejudiciu în mărime de 1500 MDL. Încasarea taxei de stat pentru apel 230 lei.
11. În motivarea apelului reprezentantul apelantei a indicat că instanţa de fond a concluzionat asupra caracterului abuziv al clauzelor contractuale fără a constata şi determina condiţiile cumulative obligatorii și anume, în primul rând instanţa urma să analizeze dacă partea care a încheiat contractul de prestări servicii este sau nu un consumator în sensul legii, deci trebuia să depisteze care este scopul contractării unui serviciu. În acest sens, partea contractantă trebuie să prezinte probe instanţei şi să demonstreze că serviciul a fost prestat pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională. În cazul în care el nu poate să demonstreze acest

lucru, partea contractantă nu este consumator şi, drept urmare a acestui fapt, clauzele contractuale nu pot fi supuse controlului privind caracterul abuziv. Intimatul nu a adus nicio probă în acest sens şi deci constată că instanţa şi-a întemeiat concluziile în lipsa unor probe concludente, lucru care este inadmisibil.

12. O altă condiţie pe care trebuie să o analizeze instanţa la evaluarea caracterului "abuziv" al clauzelor din contractele pentru consumatori este de a stabili dacă o clauză contractuală a fost sau nu a fost negociată. Or, faptul că un contract s-a încheiat cu un consumator nu înseamnă automat că acesta nu a fost negociat şi prin urmare, aşa cum vom demonstra în continuare, un contract de prestări servicii poate fi şi chiar este negociat cu consumatorii, la caz concret cu intimatul. Potrivit legislaţiei privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii: „Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei".
13. Instanţa de fond urma să stabilească atent dacă o clauză contractuală a fost negociată şi să nu prezume în mod automat că ea nu este negociată şi să constate caracterul abuziv al acesteia.
14. De fapt, consumatorul are o multitudine de dispoziţii legale la îndemână care îi oferă dreptul de a negocia clauzele contractuale.
15. Deci, consumatorul are dreptul să „exprime preferinţe" şi să „furnizeze informaţii" prestatorului, până la încheierea contractului. În baza acestor „preferinţe" şi „informaţii" prestatorul furnizează consumatorului informaţiile precontractuale necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract, fapt ce a avut loc concret cu intimatul.
16. Astfel, consumatorului i se oferă posibilitatea de a negocia clauzele eventualului contract, deoarece prestatorul furnizează consumatorului informaţiile despre eventualul contract, inclusiv în baza „preferinţelor" şi „informaţiilor" pe care consumatorul le furnizează. Aşa are loc negocierea clauzelor eventualului contract.
17. În rezultatul acestor negocieri, consumatorul ia o „decizie informată" cu privire la eventuala încheiere a unui contract de prestare a serviciilor.
18. Deci, consumatorul are dreptul să ceară explicaţii de la prestator şi să aprecieze dacă contractul este adaptat la „nevoile" sale. De aici reiese că el poate influenţa prestatorul pentru ca acesta să adapteze clauzele viitorului contract, la „nevoile" consumatorului şi la „situaţia sa financiară". De aici rezultă că este posibil de negociat contractul şi negocierea chiar a avut loc cu intimatul.
19. Mai mult ca atât, prin prisma Codului Civil consumatorul are şi dreptul la revocare, iar odată ce acesta nu şi-a exercitat acest drept, înseamnă că el a acceptat clauzele contractuale şi încă odată confirmă că le-a înţeles şi chiar le-a negociat.
20. De asemenea, aşa cum reiese şi din dispoziţia art. 3 alin. (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii: „(...) Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea prezentului articol

pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a acestuia indică faptul că este, cu toate acestea, un contract de adeziune. În cazul în care orice vânzător sau furnizor pretinde că s-a negociat individual o clauză standard, acestuia îi revine sarcina probei". Aşadar, nu toate contractele întocmite în prealabil sunt „de adeziune" deoarece contractul de adeziune este contractul în care clauzele sânt formulate în prealabil de una dintre părţi, iar cealaltă parte doar poate să accepte încheierea contractului în condiţiile impuse ori să renunţe la încheierea lui. Respectiv, odată ce a demonstrat că contractul a fost negociat cu intimatul, atunci acest contract nu este „de adeziune".

21. Ţinând cont de toate acestea enumerate, este foarte clar că legea oferă un mecanism concret de negociere a clauzelor contractuale de către consumator şi astfel instanţa urmează să stabilească foarte clar prin prisma diferitor circumstanţe şi probe dacă o clauză a fost într-adevăr nenegociată.
22. De altfel, determinarea în mod automat al caracterului negociat al clauzelor contractuale şi în consecinţă a caracterului abuziv aduce atingere principiului inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, principiu prevăzut de art. 1 alin. (1) Cod Civil.
23. Prima instanţă nu a demonstrat dezechilibrul semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, or, caracterul abuziv al unei clauze contractuale se apreciază luând în considerare natura serviciilor pentru care s-a încheiat contractul - servicii de comunicaţii electronice şi raportându-se, în momentul încheierii contractului, la toate circumstanţele care însoţesc încheierea contractului, dacă furnizorul a acţionat sau nu cu „bună credinţă", dacă consumatorul a avut posibilitate să „exprime preferinţe" şi să „furnizeze informaţii", în vederea influenţări condiţiilor precontractuale la toate clauzele contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde.
24. Astfel, instanţa de fond urma să constate în mod obiectiv dacă instituirea anumitor clauze contractuale au dezavantajat în mod considerabil consumatorul, prin prisma factorilor prezentaţi mai sus, lucru care nu a fost efectuat.
25. Tot în acest sens, instanţa de fond urma să constate dacă între părţi a existat şi un „dezechilibru semnificativ". Un exemplu în acest sens, ar fi analiza caracterului clauzei penale privind instituirea unei penalităţi pentru rezilierea anticipată a contractului care se calculează într-o sumă fixă. Prima instanţă nu a elucidat pe deplin circumstanţele precum că dezechilibrul care se pretinde că ar fi fost creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerinţa bunei-credinţe.
26. În primul rând, prima instanţă nicidecum nu a demonstrat că dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului. Aşa cum s-a demonstrat, în genere nu a fost creat un dezechilibru şi mai mult ca atât clauzele inserate nicidecum nu au fost în detrimentul consumatorului, odată ce apelantul a ţinut cont de preferinţele intimatului.
27. În al doilea rând, o altă condiţie pe care trebuia să o demonstreze instanţa de judecată este de a vedea dacă furnizorul la încheierea contractului a acţionat sau nu cu bună-credinţă, precum şi faptul dacă clauza a fost propusă de către furnizor,

lucru ce nu a fost stabilit.

28. Aşadar, observă că reaua-credinţă a apelantului trebuie stabilită în dependenţă de mulţi factori şi în baza unor serii de probe, în caz contrar, aşa cum a spus buna-credinţă se prezumă şi astfel clauzele contractuale nu pot fi declarate din start ca fiind abuzive.

Aprecierea instanţei de apel:

29. Analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
30. În conformitate cu art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
31. În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
32. Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.
33. Colegiul judiciar consideră necesar să menţioneze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
34. Conform prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
35. Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
36. În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa

judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

37. Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
38. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).
39. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.
40. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
41. În opinia Colegiului, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic şi materialul probator administrat.
42. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecăţii, circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.
43. Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii, s-a constatat cu certitudine că, la 17.05.2021, între reclamantul SA „Moldtelecom”, în calitate de furnizor şi Tarchila Ion, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice nr.99391660.
44. Pct.2, anexa nr.1 al contractului reglementează modul și condițiile de furnizare a

serviciilor publice de comunicații electronice în limita stabilită și în interiorul ariei de acoperire a rețelei furnizorului (f.d.12-13).

45. Conform pct.3 al contractului, Furnizorul SA „Moldtelecom”, s-a obligat să presteze serviciile solicitate de către abonatul Tarchila Ion, conform contractului, prezentelor condiţii generale de prestare şi utilizare a serviciilor publice de comunicaţii electronice mobile „Unite,, şi anexelor la contract, în interiorul ariei de acoperire a reţelei sale, iar abonatului Tarchila Ion s-a obligat să achite serviciile conform prevederilor contractului.
46. Potrivit pct.4.1 din contract, abonatul Tarchila Ion este obligat înainte de a semna contractul să ia cunoștință cu condițiile contractului și a anexelor la contract, tarifele în vigoare și regulile de utilizare a Serviciilor.
47. Pct.8.7 al contractului prevede că rezoluțiunea contractului poate fi efectuată și în temeiul prevederilor p.4.5 al acestuia.
48. Pct. 8.8. al contractului, stipulează că, în cazul în care contractul a fost încheiat pe o perioadă minimă contractuală și contractul a fost rezoluționat la cererea abonatului sau din vina abonatului până la expirarea perioadei minime contractuale, Abonatul se obligă să îndeplinească condițiile de rezoluțiune specificate în Anexe la prezentul contract.
49. Anexa nr.1 la contractul nr. 99391660 din 17.05.2021, prevede, în baza licențelor acordate şi cererii abonatului, furnizorul prestează serviciul de acces la rețeaua internet, serviciul de televiziune IPTV.
50. Subsidiar, în sensul completării actelor juridice a fost semnată anexa nr.2 prin care s-a convenit stabilirea unui plan tarifar și condițiile de conectare a serviciilor furnizate abonatului. Conform pct.5.3 din anexa nr.2, în cazul în care abonatul a primit echipament terminal în comodat, la rezoluțiune va restitui echipamentul. Echipamentul terminalul trebuie să fie în stare funcțională și cu accesoriile aferente. Abonatul va suporta costul reparației în cazul depistării defecțiunilor echipamentului.
51. Prin anexa nr.1 la acordul nr.1 privind echipamentul terminal eliberat în condiții de comodat, act nr.1 de primire predare a echipamentelor terminale, se constată că, abonatul Tarchila Ion a recepționat un echipament terminal de model HomeGetWay GPON HG8145S la prețul de 1550,00 și SetTopBox STB ARIA 710x la preț de 1700,00 lei (f.d.16).
52. Astfel, reieșind din faptul că pîrîtul nu și-a executat obligațiile asumate, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa abonatului Tarchila Ion la data de 30.10.2023 a fost expediată cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, furnizorul comunicându-i abonatului despre achitarea datoriei de 2010,00 lei în termen de 15 zile calendaristice din momentul emiterii reclamației (f.d.19), reclamația fiind recepționată de către Tarchila Ion contra semnătură pe avizul de recepție la data de 13.11.2023 (f.d.20).

53. Potrivit pct.5.2 al Anexei nr.2, în cazul rezoluțiunii contractului/deconectării unui serviciu (Internet sau IPTV) până la expirarea perioadei minime contractuale abonatul va fi obligat să achite valoarea reducerilor de care a beneficiat, acordate în cadrul promoției: 1) taxa de conectare; 2) taxa de activare a mediaboxului de bază (pentru conectare IPTV); 3) valoarea reducerii la plata de abonament de care a beneficiat înmulțit la nr. de luni acordare reducere (f.d.14).
54. Raportând normele legale citate supra la circumstanțele de fapt ale speței, luând în considerare faptul că între părțile litigante s-a iscat un raport contractual specific celui de prestări servicii, prin care reclamantul s-a obligat să presteze pârâtului anumite servicii, iar ultimul s-a obligat să plătească retribuția convenită, și deși reclamantul și-a onorat obligațiile contractuale, pârâtul nu a respectat prevederile contractuale.
55. Prin urmare, la data de 26 decembrie 2023, SA „Moldtelecom", prin intermediul avocatului Eugeniu Bujoreanu, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Tarchila Ion Ion cu privire la încasarea datoriei. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că între SA „Moldtelecom", în calitate de furnizor și Tarchila Ion în calitate de abonat a fost încheiat contractul nr.99391660 de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice.
56. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanţă a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, admițând-o doar în partea încasării datoriei și a cheltuielilor de judecată, iar în partea îcasării prejudiciului acțiunea a fost respinsă.
57. Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, SA „Moldtelecom" a declarat apel împotriva hotărârii instanţei de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acţiunii.
58. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind admiterea parțială a acţiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
59. În contextul pretenţiilor deduse judecăţii Colegiul judiciar consideră oportun de a reitera prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
60. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.
61. Conform prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar

debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Alin. (2) prevede că obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Iar potrivit alin. (3), prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

62. Conform prevederilor art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Iar potrivit alin. (2), este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin. (1).
63. Conform prevederilor art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
64. Conform prevederilor art. 858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Iar potrivit alin. (2), obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
65. Conform prevederilor art. 1375 alin. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Iar potrivit alin. (2), obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.
66. La rândul său, art. 334 alin.(1) Cod civil stipuleaază că, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sânt nule, iar art. 328 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil, prevede că, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.
67. În sensul art. 329 alin. (1) şi (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.
68. Conform art. 1069 alin. (1), (3) şi (4) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociat. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.
69. În condiţiile art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sânt elaborate şi comunicate

într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

70. Iar, art. 1072 alin.(1)-(2) Cod civil stabileşte că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art. 1075.
71. La caz, prezintă relevanţă şi art. 1075 alin.(1), (2) Cod civil, care indică că, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.
72. Aderent, art. 1076 alin. (1)-(4) Cod civil, stabileşte că, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.
73. Raportând la caz normele sus citate, Colegiul judiciar învederează că, propunerea clauzei ca parte a unor clauze standard instituie prezumţia că aceasta nu a fost negociată, iar articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor dacă clauza dezavantajează considerabil consumatorul.
74. La caz, Colegiul civil constată că, în urma rezilierii contractului reclamantul pretinde nejustificat, în calitate de profesionist suplimentar la costul echipamentului (cerință care a fost admisă) și a sumei de 1 500 lei cu titlu de prejudiciu, care de fapt reprezintă o clauză penală de reziliere, ori nu a fost probat în ce constă prejudiciul în

cauză.

75. Prin urmare SA „Moldtelecom” a înserat clauza 5.1, anexa nr. 2 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. 99391660 din 17.05.2021, la rezilierea contractului, prin care a impus consumatorului condițiile de reziliere stipulate în anexa contractului şi prin înserarea clauzelor 5.1. în anexa nr. 2 la contract, același utilizator a impus consumatorului plăți cu titlu de prejudiciu în sumă de 1500 lei cu titlu de prejudiciu (f.d. 14).
76. Distinct de argumentele SA „Moldtelecom” susţinute în cererea de apel, precum că, clauza 5.1, anexa nr. 2 la contractul de prestare a serviciilor de comunicaţii electronice reprezintă o penalitate pentru rezoluţiunea anticipată a contractului de către abonat şi că nu s-a demonstrat că, clauza contractuală menţionată supra este una standard şi că, intimatului i-au fost aduse la cunoştinţă toate efectele contractului încheiat, Colegiul judiciar concluzionează că, caracterul negociat al contractului, nu poate fi apreciat doar prin aducerea la cunoştinţă şi semnarea acestuia de către consumator, deoarece părţile nu se află pe poziţii de egalitate, nici în ce priveşte cunoştinţele de specialitate, nici în ce priveşte puterea de negociere, iar la caz, Tarchila Ion nu a avut posibilitatea să negocieze în cunoştinţă de cauză contractul, ci doar să-l semneze sau nu.
77. Având în susţinere cele relatate supra, Colegiul judiciar constată că, clauza contractuală în litigiu nu a fost una negociată în mod individual, or, clauzele contractului din litigiu fiind prestabilite/redactate de SA „Moldtelecom” fără ca consumatorul să aibă posibilitatea de a modifica sau înlătura una dintre clauze, iar eventualele diferenţe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienţii, ci particularităţilor fiecărui client în parte.
78. În acelaşi timp, Colegiul civil, în acord cu poziţia primei instanţe, menţionează că de vreme ce în contract, părțile nu au stabilit din ce anume este compus acest prejudiciu, nu au determinat modul de calcul a acestui prejudiciu, clauzele expuse în Anexa nr. 2 la contract (pct. 5.1), constituie clauze abuzive, ce contravin drepturilor și intereselor consumătorului, impunerea acestora reprezentând o practica vicioasă a comercianților, la caz a reclamantului, iar cerința cu privire la încasarea sumei de 1500,00 lei cu titlu de prejudiciu, este nefondată și ilicită în raport cu abonatul.
79. Colegiul specifică, că Curtea de Justiţie a uniunii Europene a statuat, în cauza C168/05, importanţa protecţiei consumatorului, a determinat în mod particular legislaţia comunitară să prevadă, în art. 6 paragraful 1 al Directivei 93/13/CEE, că clauzele abuzive, cuprinse într-un contract încheiat între un consumător şi un profesionist, nu sunt obligatorii pentru consumător.
80. Aceasta este o dispoziţie imperativă care având în vedere poziţia de inferioritate a unei părţi a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal, pe care contractul îl stabileşte între drepturile şi obligaţiile părţilor contractante şi are ca efect impunerea unui echilibru real care restabileşte egalitatea între părţi.

81. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanţei atât timp ce aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante şi admisibile.
82. Concomitent, potrivit prevederilor art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional pârţii respinse din pretenţiile reclamantului.
83. În conformitate cu art. 96 alin. (1), (11) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
84. Reţinând dispoziţiile articolelor 94, 96 Cod de procedură civilă, în legătură cu faptul că acţiunea a fost admisă parțial, Colegiul reţine că instanţa de fond just a dispus încasarea sumei de 270 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, iar careva motive de a interveni în soluția instanței, Colegiul nu a reținut.
85. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele şi afirmaţiile invocate de către apelanta-reclamantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanţă, iar instanţa de apel le apreciază ca fiind inconsistente şi fără raţionament valabil circumstanţelor speţei.
86. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 din Codul de procedură civilă, apelanta-reclamantă, în faţa instanţei de fond, nu a adus careva probe în susţinerea pretenţiilor sale şi prin urmare instanţa de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanţele speţei şi a respins acţiunea.
87. În plus, este important de remarcat faptul că apelanta-reclamantă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanţa de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanţei de fond şi care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
88. În aşa împrejurări, Colegiul reiterează că concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanţă cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menţinută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.
89. În conformitate cu art. art. 385 lit. a), 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele SA „Moldtelecom”.

Se menține hotărârea Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 8 aprilie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldtelecom” împotriva lui Tarchila Ion cu privire la încasarea datoriei.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii Constantin Roșca

Roman Pascari